

въ награда̀ тому, който бы нашълъ средство да го избави отъ това зло.

Кога чюхъ това, госте-ти казахъ на царя, че у нихъ има едно животно, което може да издави всичкы-ты мышкы, и тойчясъ пратихъ да донесътъ коткж-тж. Трѣбваше да сте тамо да видите какъвъ врѣсъкъ и пискъ поиде тогава отъ мышкы-ты. Добра-та наша кочица за половинъ чясъ не остави ни една живж въ горницж-тж. Тогава царь-тъ останж толкова доволенъ отъ това нѣчто, колко-то ако му бяхъ подарили цѣло царство. И понеже той имаше безчетно богатство, даде, да купи коткж-тж, единъ платникъ съ злато. Корабъ-тъ ся върнж.

Ако бѣ тръговецъ-тъ человекъ лукавъ, щяше да запре злато-го за себе си, безъ да каже нѣчто сиромуаху Димитру. Но той бяше честенъ человекъ. Чтомъ чю, на какъж цѣнж ся е продала котка-та, той повыка Димитра, приказа му негово-то счастіе, и увѣри го, че всичко-то това богатство принадлежи исклучително нему. Послѣ го научи на тръговѣж; и понеже това момче бѣ и на сетнѣ всякога вѣрно, прилѣжно и пестеливо, купецъ-тъ му даде, кога порастнж, единороднж-тж си дъщерѣж, и така го направи себѣ зять и наслѣдникъ.

Видите ли, дѣца? Ето какъ Димитръ Степановъ станж благополученъ, зачтото бѣ пестеливъ още отъ малкъ. Щете речете, че чясть-та му е повече помогнѣла; но пестенье-то му бѣ главна-та